

[Undervisningsministeren.]

I mine overvejelser om en forenklet karakterskala er også indgået det forhold, at al karaktergivning til syvende og sidst hviler på et skøn hos den enkelte lærer. Jeg vil meget gerne kalde det et kvalificeret skøn, men det er og bliver dog et spørgsmål, om man kan forlange og forvente, at noget, der nødvendigvis må hvile på et skøn, skal kunne resultere i en ønskelig grad af ensartethed, retfærdighed, eller hvad man nu vil foretrække at kalde det. Muligvis er der grund til at antage, at skønnet er mere kvalificeret hos den, der erkender, at opgaven er vanskelig, end hos den, der går til opgaven med skråsikkerhed.

Jeg har naturligvis også overvejet, om det ville blive vanskeligere for lærerne at skønne efter en forenklet skala end efter den nuværende. Jeg kan godt finde argumenter både for og imod, men jeg tror ikke, det vil blive vanskeligere for lærerne at arbejde med en forenklet skala. Det gør deres kolleger i Norge, hvor man i folkeskolen anvender en 5 trins skala, og det samme gør deres kolleger i Sverige, hvor man også i folkeskolen anvender en 5 trins skala.

Hvis nu nogle skulle tro, at jeg hermed har fortalt, hvor mange trin en ny karakterskala skal have, er det ganske fejlagtigt. Jeg har kun nævnt antallet af karakterskalaens trin i vore nordiske nabolande som et argument for, at man må kunne arbejde med en forenklet skala.

Min endelige stillingtagen til spørgsmålet må bero på den endelige redegørelse fra uddannelsesrådet. Jeg er bekendt med, at rådet har nedsat en arbejdsgruppe, der har afholdt 6 møder om dette spørgsmål, og at der hverken i arbejdsgruppen eller i rådet som helhed er opnået enighed om en fælles indstilling. Om en sådan enighed opnås, kan jeg naturligvis ikke vide. De regler, som uddannelsesrådet arbejder efter, giver imidlertid ikke mulighed for nogen majorisering i forbindelse med afgivelse af udtalelser, i den forstand at mindretalsbetragtninger eller forslag kan undertrykkes ved afstemning på en sådan måde, at de ikke kommer med i udtalelsen. Reglerne skaber tværtimod sikkerhed for, at ethvert forslag eller enhver betragtning skal kunne finde plads i afgivne udtalelser. Allerede af den grund vil en endelig udredning fra uddannelsesrådet

om karakterspørgsmålet sandsynligvis blive et dokument med modstridende sæt af argumenter, der må studeres meget nøje.

Uddannelsesrådet er et rådgivende organ for ministeren. Det vil sige, at ministeren skal kunne støtte sig til de udtalelser og redegørelser, som rådet afgiver, men naturligvis vil ingen minister på forhånd kunne love hverken uddannelsesrådet eller andre at ville følge et flertal i rådet. Allerede som følge heraf må jeg være frit stillet, når udredningen foreligger i denne form, også hvis der skulle vise sig at blive grundlag for at fravige nogle af de synspunkter, som jeg i dag i utide har set mig nødsaget til at fremlægge. Kun ét kan jeg love: der skal ikke blive noget hemmelighedskræmmeri omkring dette spørgsmål. Når uddannelsesrådets endelige redegørelse foreligger, vil jeg offentliggøre den, så enhver, der ønsker det, kan blive bekendt med det grundlag, hvorpå beslutning om den fremtidige karaktergivning i folkeskolen skal træffes.

Ordføreren for forespørgerne (Tove Nielsen)

(V):

I den debat, der har været omkring folkeskolelovgivningen, siden socialdemokratiet i sommeren 1972 udsendte sit udkast til en folkeskolereform, efterfulgt af et lovforslag i december 1972, har karakterer været et af de punkter, der har optaget mange menneskers interesse, og med rette, mener jeg, for som bekendt foreslog den daværende socialdemokratiske undervisningsminister, at der hverken skulle være prøver eller karakterer i folkeskolen. Det skabte naturligvis stor foruroligelse i brede kredse af befolkningen. Også den nuværende socialdemokratiske undervisningsminister har ved adskillige lejligheder bakket disse synspunkter op, men som bekendt var der jo ikke flertal herfor i folketinget, altså for at afskaffe prøver og karakterer.

Venstre har hele tiden gjort sig til talsmand for at bevare såvel prøver som karakterer, og det er blevet sikret — og det er vi meget glade for — i den nye folkeskolelov, som jo bygger på det forslag, venstre fremsatte i februar 1975.

Det er da naturligvis et standpunkt, når ministeren i sin redegørelse siger, at denne debat ikke kan udvikle sig til at blive en debat for eller imod karakterer i folkeskolen